

Jeho Eminence zavítala do Kyjova...

J. E. P.
jménem ctitelů Matičky Boží
Kyjovské:

„Dovol mi, chváliti Tebe, přesvatá Panno...!“

Jest tomu téměř již 32 let, kdy jako 7letý hoch byl jsem po prvé v kapli. Byl svátek Nanebevzetí blahosl. Panny Marie. V Kyjově byla pouť — nádherný letní den. Ještě dodnes slyším cvrkání na lukách podél silnice, kterou jsme se, moji rodiče i sourozenci, ubírali z Plzně do Kyjovského lesa. Z vysoké otavy zdražily nás bordočervené bobule na vysokých odkvetlých stoncích. Jaká to tehdy daleká cesta pro malého poutníka. A tolik krásného, kam oko se podívalo!

Prošli jsme Radčicemi a za nedlouhou dobu uvítal nás les — radostný cíl: kaplička — nikoliv, velká kaple uprostřed lesa. Před tím krásný, zelený háj a všude kolem kaple lidé a lidé. Seděli tam na zemi. Připomínali tak onen lid, jenž naslouchal kdysi u moře tiberiadského vznešeným slovům Ježíše Nazaretského a byl pak zázračným způsobem nasycen.

Zazněl hlas zvonu a volal ke mši svaté.

Kaple a les! Bůh a příroda! Chápeme radost poustevníků a poustevnic, kteří naplnění svatým duchem, rozjímalí v chrámu Boží přírody o síle, moudrosti a kráse Tvůrcově a v zachovávání Jeho přikázání hledali radost dokonalou. Chápeme ducha sv. Františka z Assisi, který v lese Greccio uprostřed zeleně lesních stromů oslavoval po prvé Narození Páně jesličkami. Chápeme všechna srdce, jež v přírodě poctivě hledají Boha. S nimi chceme kráčet v šlépějích velkého světce z Assisi! Radost z přírody v Bohu — Tvůrci — kéž stalo by se to heslem všech.

Od oné pouti uplynulo mnoho vody v nedaleké řece Mži. Kaple vítala rok co rok četný počet návštěvníků, které obraz Matičky Boží i krásný les jako silný magnet přitahovaly k sobě, shromažďovala velký počet poutníků v den Kyjovské pouti. Mnoho lidí z blízkého